

**Bid voor de ziel van
de Heer**

ROBERT DHAEEZE

C. O. V. lid - Ere-Onderwijzer van het
St Antoniuscollege te Ronse
echtgenoot van Mevrouw

SIMONNE VANOVERTVELDT

hij werd geboren te Opbrakel op 4 september 1907
en is godvruchtig overleden te Ronse, op 15 februari
1972, gesterkt door alle troostmiddelen van onze
Moeder de H. Kerk.

"Ik zou willen thuis sterven" was zijn laatste wens "... Wij zijn blij dat dit dan ook zo gebeurd is en dat Robert, zeer rustig, van deze wereld afscheid heeft mogen nemen omringd door al de mensen die hem dierbaar waren. De dag vóór zijn dood heeft hij dan nog de H. Teerspijze kunnen ontvangen, waarborg van eeuwig leven, waarborg van blijvende banden met alle geliefden.

Deze laatste wens, dit rustig sterven, een moedig gedragen ziekte heeft ons Robert nog beter doen kennen. Wij wisten reeds lang dat achter een zekere geslotenheid, een zekere schroom zichzelf bloot te geven, een werkelijke persoonlijkheid schuil ging. Inderdaad, de verantwoordelijkheden die hij opnam verzorgde hij met uitermate stiptheid en het moet gezegd worden en onderlijnd hoe hij als onderwijzer steeds en in alle omstandigheden op post was, de man die altijd in orde was, de man op wie men kon rekenen. En onderwijzer zijn is een taak vervullen die zeer veeleisend is, zeer veel inspanning en regelmaat vraagt als men het goed wil doen. Ook als kerkzanger leerden wij hem waarderen om dezelfde kwaliteiten die van innerlijke degelijkheid ge-

tuigen. Wij kenden hem ook als een goede vriend, een aangenaam mens in de omgang met zijn vriendenkring, een man die op een onopvallende wijze echte banden kon scheppen. Wij wisten dat hij God dankbaar was voor elke dag hem geschonken, een man die zin had voor de vreugde van het leven.

Maar misschien waardeerden wij niet genoeg aldus nog de man die schuil ging achter de stipte onderwijzer en de gulle vriend, de diepte die verborgen lag achter zijn rustig kijken.

Wie hem meer van nabij kende, wie hem benaderde in de pijnlijke laatste maanden van zijn leven, zal ontdekt hebben dat Robert ook een diepgelovig man was en een mens die zelfbeheersing van zichzelf kon eisen, een mens met een rijk verborgen gedachtenwereld...

Aldus willen wij zijn leven dankbaar gedenken en tot de Heer betrouwbaar bidden dat Hij nu ook zou zorgen met zijn goddelijke liefde voor diegene die gans zijn leven gezorgd heeft voor kinderen, deze kinderen voor wie Jezus zoveel genegenheid betoonde. Dat Hij hem vergiffenis zou schenken voor de onvolmaaktheden die in dit leven, zoals in elk mensenleven, aanwezig kunnen geweest zijn.

Dierbare echtgenote, kinderen, kleinkinderen, zuster, broers, schoonbroers, schoonzusters, familieleden en vrienden, dank voor de blijdschap en de genegenheid die gij in mijn leven gebracht hebt, voor het gedeelde werk, de samen ervaren vreugden en smarten; dank vooral voor de sterkende zorgen en bekommernis in mijn ziekte. Kijk gelovig uit naar een nieuwe, definitieve, ontmoeting in de Heer.

Dat hij door Gods barmhartigheid in vrede ruste!

Met oprechte dank
vanwege de familie.